

Hestoy slóðar fyri

Hann var fyrsti føroyski svimjarin á danska landsliðnum. Hann eigur tvey fyrrverandi heimsmet. Og hann rakk sínum máli at reka egna fyrritøku. Nú stjórnar hann føroyskari svimjing, sum stendur fyri størstu avbjóðingini nakrantíð, nú Pál Joensen skal royna seg í OL. – Mamma mín hevur lært meg at gjøgnumføra tað, tú setur tær fyri, sigur Jon Hestoy

Páll Holm Johannesen

Tann 6. august 1980 gongur ein høgur, klænur ungur maður spelkin í land av Smyrli, sum liggur við gomlu kei á Tvøroyri. Fyrirpartin hevur 21 ára gamli Jon Hestoy tosað í telefon við mammu sína, ið hevur sagt honum, at borgarstjórin, Sverre Midjord, fer at skipa fyri almennari móttøku, nú hann fyrri fyrstu ferð í nøkur ár aftur er í heimbýnum.

Móttøkan svalliga summardagin er øgilig. Millum tey sløku 100 fólkin, ið eru møtt upp, kennir Jon fleiri

skyldfólk, vinfólk og kommunalpolitikarar aftur. Mitt í mannamúgvuni sær hann ein lærara í Tvøroyrar skúla. Hann minnst aftur á orðini hjá honum frá skúlatíðini. "Jon hjá Birgit, hann verður ongantíð til nakað". Nú er lærarin partur av mongu tvørafólkunum, sum eru møtt upp at hátíðarhalda hann persónliga. – Hyggið nú, hvat bleiv av mær! hugsar Jon.

Fyri unga Jon Hestoy kennist stóra móttøkan eitt sindur psykedelisk. Fýra ár eru liðin, síðani hann flutti til Árhús at læra til myndatakara. Drongurin, ið flytur av Tvøroyri í 1976, er ein kúllur.

Tað kemur meira enn so fyri, at hann endar í bardaga í skúlagarðinum, og hugurin at ganga í skúla er millum lítill og eingin. Hvønn dag eftir skúlatíð verður skúlataskan blakað inn um dyrnar heima við hús við Silánnu á Tvøroyri, og har stendur hon órørd, til hann dagin eftir fer aftur í skúla.

Nú er kúllurin bráðliga stóra stjørnan. Mótsetningarnir kennast stórir. Frálíku svimjiúrslitini í Danmark í 1980 hava havt við sær, at hann telist millum størstu ítróttastjórnur í Føroyum nakrantíð. Henda dagin í august vil heimbýurin fagna 21 ára gomlu

stjørnuni, sum er nýggjur danskur meistari í 200 metrum firvald.

Hørð venjing og met

Gjøgnum seksti- og sjettytíðirini er tað Birgit Hestoy, mamma Jon, ið stílar fyri svimjingini á Tvøroyri. Hon undirvísir fleiri 100 børnum hesi árin, og ofta hevur hon sonin við sær.

– Sum smádrongur líktist eg snøgt sagt einum klossuttum grindalokki. Júst hesin kropsburður hóskar væl til svimjing. Í gamla Sovjetsamveldinum var tað eitt krav, at tú sum úrvalssvimjari í minsta lagi skuldi fevna um

tína egnu longd. Eg eri 1 metur 93 sentimetrar og fevni um 2 metrar og 13 sentimetrar, fortelur Jon Hestoy á loftinum í summarhúsinum í Leynum.

Hinumegin eitt gamalt træborð situr tann stóri maðurin. Maðurin við eyðkenda suðuroyarmálinum tosar skjótt og nógv. Jon Hestoy er framvegis ein høgur harri, men nøkur kilo eru løgd afturat, síðani stórtíðina sum svimjari.

– Heima var mamma trygdarnetið. Ein holl og gjøgnumførd kvinna. Eginleikan at fremja tað, tú setur tær fyri, havi eg frá henni, greiðir fyrrverandi stórsvimjarin frá.